5 ETAPE ÎN 15 ZILE!

ÎNCEPE UN VERITABIL „MARATON FOTBALISTIC DE IARNĂ"

Campionatul divizionar A intră într-una din cele mai dificile perioade. După ce 9 etape s-au disputat cu regularitate duminica, iar una — a zecea — într-o miercuri, dar la distanță convenabilă de precedenta și următoarea, iată că ultimele cinci etape, poate cele ce pot influența în mod decisiv configurația clasamentului, în toate sectoarele lui, se vor desfășura înghesuite pe un interval de numai 15 zile! Și acestea din două luni considerate de iarnă, cînd timpul se poate schimba de la o zi la alta, iar terenurile nu se vor prezenta în bune condiții de joc.

În asemenea condiții, cu un program astfel conceput (și asupra acestei probleme vom reveni cu alt prilej) este firesc să se presupună că echipele vor fi mult solicitate, mai cu seamă cele care dau jucători reprezentativei și cele angajate în cupele europene. Consumul de energie — în special nervoasă — va fi mare, iar implicațiile se vor oglindi în comportarea echipelor și în clasament. Iată cum vor avea loc etapele:

DUMINICĂ 28 noiembrie, MIERCURI 1 decembrie, DUMINICĂ 5 decembrie, MIERCURI 8 decembrie (incompletă, pentru că partidele U.T.A. — Politehnica și St. roșu — Rapid vor fi amînate din cauza meciurilor din „Cupa U.E.F.A.) și DUMINICĂ 12 decembrie! Un veritabil maraton fotbalistic la sfîrșit de an! Să vedem cine va rezista mai bine fără să-și compromită situația din clasament sau să „scape" cu cît mai puține prejudicii.

Prima din aceste etape, a XI-a se dispută duminică și ea programează jocuri echilibrate și altele, cel puțin în aparență, disproporționate.

Partidele zilei au loc la: **CLUJ** — unde „șepcile roșii" vor primi vizita liderului, U.T.A., aflat după prima confruntare cu Viitoria Setubal și în fața cărora vor căuta să se reabiliteze după înfrîngerea de la Ploiești; **IAȘI** — unde se înfruntă două echipe — Politehnica și Steaua — situate la poli opuși, dar ale căror întîlniri au fost întotdeauna dramatice și generatoare de discuții; și **PITEȘTI** — unde F. C. Argeș are de trecut peste o formație, Farul, care știe să se apere în deplasare. Interesante se anunță și jocurile de la **București** (Rapid — Jiul, aceasta din urmă manifestînd o formă ascendentă și o reintrare în... eficacitate), **Ploiești** (Petrolul — „U" Craiova, în ciuda slabei evoluții a oltenilor contra lui F. C. Argeș) și **Brașov** (St. roșu — A.S.A., ambele echipe realizînd în etapa precedentă cîte un „nul" în deplasare). În schimb, **Dinamo** și **Sport Club** n-ar trebui să aibă probleme prea mari în fața echipelor Crișul și C.F.R., în afară de cazul cînd ar trata cu ușurință posibilitatea de ripostă a vzitatoarelor, le-ar subestima.

Perspectivele etapei? O reducere a diferențelor de puncte dintre echipe. În orice caz, etapa a XI-a ne va oferi o primă imagine a posibilităților de rezistență a divizionarelor. Este întîiul examen la care le supune „maratonul fotbalistic de iarnă".

Petre GAȚU

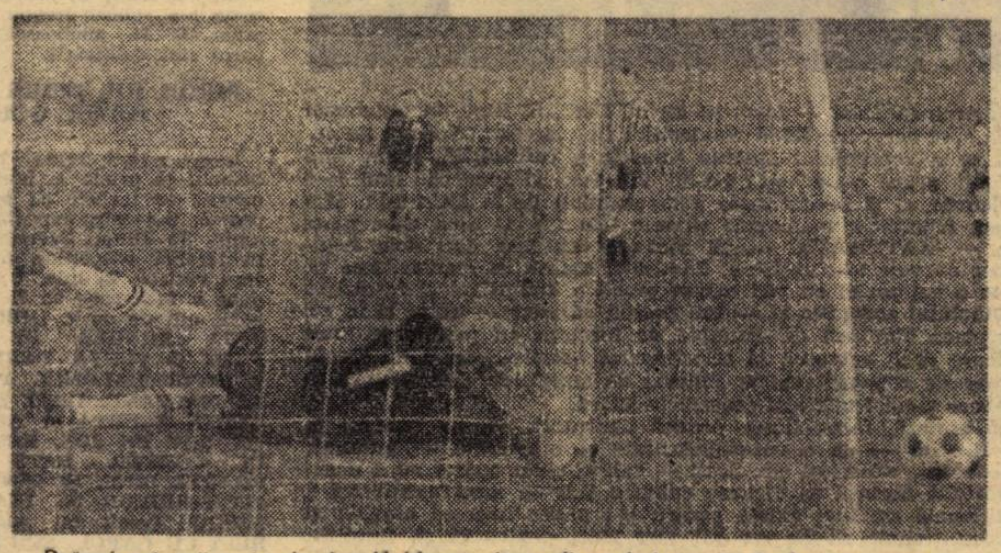

Drăgoi șutează puternic, iar Haidu respinge din colțul porții. A doua mare ocazie a Steagului roșu în meciul din etapa trecută, cu Steaua

Foto: S. BAKCI

TINERET — REZERVE

1.	DINAMO	10	8	1	1	27- 7	17
2.	PETROLUL	10	7	3	0	24-10	17
3.	„U" CLUJ	10	6	3	1	22- 9	15
4.	CRIȘUL	10	6	1	3	14-11	13
5.	RAPID	10	4	3	3	16-12	11
6.	JIUL	10	4	3	3	15-15	11
7.	STEAUA	10	5	0	5	21-15	10
8.	„U" CRAIOVA	10	4	2	4	13- 8	10
9.	F. C. ARGEȘ	10	4	2	4	17-18	10
10.	U. T. A.	10	4	2	4	15-18	10
11.	FARUL	10	4	1	5	11-14	9
12.	SPORT CLUB	10	3	1	6	11-18	7
13.	POLITEHNICA	10	2	3	5	9-16	7
14.	A. S. A.	10	3	0	7	10-20	6
15.	STEAGUL ROȘU	10	2	0	8	8-22	4
16.	C. F. R.	10	0	3	7	7-27	3

„CUPA A + T"

1.	DINAMO	20	12	4	4	42-18	28
2.	„U" CLUJ	20	11	5	4	40-20	27
3.	PETROLUL	20	12	3	5	30-26	27
4.	U. T. A.	20	10	6	4	37-25	26
5.	STEAUA	20	9	5	6	34-23	23
6.	RAPID	20	8	4	8	26-24	20
7.	SPORT CLUB	20	8	4	8	27-27	20
8.	F. C. ARGEȘ	20	9	2	9	34-35	20
9.	JIUL	20	6	8	6	21-24	20
10.	CRIȘUL	20	8	4	8	18-23	20
11.	„U" CRAIOVA	20	7	5	8	26-21	19
12.	FARUL	20	8	3	9	22-24	19
13.	A. S. A.	20	6	6	8	18-27	18
14.	STEAGUL ROȘU	20	5	4	11	17-30	14
15.	POLITEHNICA	20	3	7	10	20-34	13
16.	C. F. R.	20	0	6	14	15-46	6

ARBITRII ETAPEI A XI-a

RAPID București — JIUL Petroșani (1—0, 2—0), arb. **I. Cîmpeanu** — Cluj (la tineret-rezerve: **Gh. Manole** — Constanța).

SPORT CLUB Bacău — C.F.R. Cluj (0—0, 1—2), arb. **A. Bentu** — București (**V. Pîrvescu** — Buzău).

DINAMO București — CRIȘUL Oradea (2—1, 0—0), arb. **N. Cursaru** — Ploiești (**I. Răileanu** — Pitești).

PETROLUL Ploiești — „U" Craiova (3—1, 1—1), arb. **N. Petriceanu** — București (**R. Buzdun** — București).

POLITEHNICA Iași — STEAUA București (2—0, 2—3), arb. **V. Topan** — Cluj (**Gh. Apostol** — Vaslui).

ST. ROȘU Brașov — A.S.A. Tg. Mureș (1—0, 0—3), arb. **I. Ritter** — Timișoara (**Al. Paraschiv** — București).

„U" Cluj — U. T. Arad (3—0, 0—0), arb. **M. Rotaru** — Iași (**I. Barbu** — Deva).

F.C. ARGEȘ Pitești — FARUL Constanța (2—1, 1—1), arb. **T. Leca** — Brăila (**Al. Văduvescu** — București).

În paranteze am indicat rezultatele dintre echipele respective, obținute în campionatul 1970/71, cu excepția meciurilor Dinamo — Crișul și St. roșu — A.S.A. la care am indicat rezultatele din 1969/70; în sezonul următor Crișul și A.S.A. au jucat în Divizia B.

ECHIPA CAMPIONATULUI — de la o etapă la alta

În poartă, Adamache începe să se detașeze față de Ștefănescu. Fundașul Crețu a fost detronat, provizoriu, de „coaliția" Cheran-Ivăncescu-Birău, în timp ce pe partea opusă, Mihăilă domină liniștit încă, plutonul „stîngacilor".

O situație nouă a apărut în zona „centralilor" unde perechea arădeană Lereter-Pojoni este încadrată acum pe partea dreaptă de Ianul și Nunweiller III, toți cu același număr de puncte. La mijloc nici o schimbare; iar în atac semnalăm apariția unei extreme de meserie, Țarălungă, care l-a ajuns din urmă pe Hajnal.

În aceste condiții echipa săptămînii arată astfel:

ADAMACHE 82

CHERAN — IANUL
IVĂNCESCU 73 — NUNWEILLER III 78 — POJONI 78 — MIHĂILĂ 77
BIRĂU — LERETER

NAOM 77 — VIGU 76
LUCESCU 81 — DEMBROVSCHI 75 — DOMIDE 78 — ȚARĂLUNGĂ 77
HAJNAL

VOM VEDEA LA TV

Secția sport a Televiziunii anunță cîteva din transmisiunile din săptămînile următoare:

- **Duminică 28 noiembrie, ora 14: RAPID — JIUL, de pe stadionul Republicii.**
- **Miercuri 1 decembrie, ora 14: DINAMO — STEAUA, de pe stadionul „23 August".**
- **Sîmbătă 4 decembrie, ora 14, PETROLUL — U.T.A.; de la Ploiești.**
- **Duminică 5 decembrie, ora 14, SPORT CLUB — DINAMO BUC., de la Bacău.**
- **Miercuri 8 decembrie, ora 14, CRIȘUL — F. C. ARGEȘ, de la Oradea.**

IOAN CHIRILĂ

PRIM PLAN

ANGELO

I-am cunoscut pe aproape toți antrenorii „naționalelor" din ultimii 25 de ani. Dar, în aceste foarte puține rînduri, sînt nevoit să-mi amintesc doar de ultimii trei.

Primul, în ordine cronologică, e Ștefan Covaci.

Inteligent. Spiritual. Causeur. Om de relații. Prieten cu Schön, cu Herrera, cu Baroti, cu Mitici, cu Boulogne... Ștefan Covaci a avut întotdeauna un stil de globe-trotter. S-a simțit excelent în holurile marilor hoteluri, în mijlocul norilor de Dunhill. Nimeni n-a fost surprins văzîndu-l „la o cafea" cu Fritz Walter, cu Piola cu Bozsik...

Povestea cineva, nu de mult, o întîmplare de la Amsterdam. Se spune că într-o după-amiază „Pișți" Covaci a intrat prin camerele băieților săi de la Ajax, cantonați pentru meciul de duminică. Cei mai mulți jucau pocker. Covaci s-a oprit în dreptul mesei celor tineri. S-a așezat la masă. A jucat cîteva tururi. Apoi s-a ridicat, oarecum plictisit: „Nu prea sînteți la curent cu bibliografia, copii"... A trecut apoi la masa așilor. Și iar a luat loc. În dreapta lui se afla Keiser. În stînga — Blankenberg. În față — Cruyff. În jumătate de oră, cei trei ași pierdeau 120 de guldeni. În acel moment, Covaci a propus ca jocul să fie întrerupt: „Dragă Cruyff, dacă jucăm în continuare, s-ar putea ca moralul vostru să fie afectat. Știți care e diferența dintre noi? Voi ați învățat jocul aici la Amsterdam. Eu l-am învățat cu foarte mulți ani în urmă, la Monte Carlo și Cruyff n-a mai avut replică.

A doua zi, în vagonul restaurant, masa tuturor a fost plătită de „Pișți" Covaci. Cruyff continua să-l privească pe Herr Covaci cu un amestec de admirație și stupefacție.

... Al doilea antrenor e Titi Teașcă, adică un mic vulcan în erupție. A încercat totul în fotbal. A făcut o fantastică risipă de energie. A forțat toate limitele. A pus saci de nisip pe umerii jucătorilor. L-a dus pe Marin Voinea la Madrid și pe Deselnicu pe Nepstadion. A sedus întreaga presă sportivă literară, cu mijloace de prestidigitator. A fost model de sculptor la Cluj. L-a convins pe Guță Iancu să se înscrie la filologie — engleză. I-a „lichidat", cu o plăcere diabolică, pe Pircălab, pe Dobrin, și pe Ivansuc. A convins pe toată lumea, cu mijloace oratorice fără pereche. O sală întreagă era dispusă să accepte pînă și ideea că apărarea în linie reprezintă viitorul în fotbal.

Finalul (sau, mai bine-zis finalurile) îl cunoaștem. Teașcă, antrenorul frenetic, a părăsit arena pentru că a refuzat să accepte ideea că fotbaliștii nu sînt îngeri și că între „un-doi-ul" desenat pe tablă și cel posibil pe gazon e o diferență la fel de mare ca între „un-doi-ul" propus de inginerul clujan Adam și cel realizat de fotbalistul piteștean Dobrin.

...Acum patru ani, fotbalul nostru, obosit de scoruri, analize și... cutremure, l-a adoptat pe Angelo Niculescu. Și Angelo Niculescu a împlinit un veritabil ciclu al anotimpurilor, dăruind fotbalului românesc Mexicul și acest admirabil loc în „sferturile Europei".

De ce tocmai Angelo Niculescu? Cred că Angelo a reușit aceste două performanțe în primul rînd pentru că a refuzat să bată tactul nerăbdării și al dorului de aventură, de care primii doi au ținut seama într-un fel sau altul.

Angelo Niculescu a construit timp de patru ani formații aproape întotdeauna dezaprobate. Nouă antrenori români din zece s-ar fi dispensat de mult de Sătmăreanu. Nouă antrenori din zece nici nu și-ar fi amintit de Lupescu. Tot nouă l-ar fi recomandat pe Mocanu fotbalului american. Absolut toți și-ar fi pierdut răbdarea cu pasele lui Nunweiller VI. Nimeni n-ar fi văzut în Anca un mijlocaș bun pentru Wembley. 999 din 1 000 (acel unu e, poate, Teașcă!) l-ar fi respins pe Dembrovschi ca inapt fizic și tehnic. Și exemplele pot fi continuate. Mă limitez, însă la atît, fără să uit că Angelo a avut pînă și curajul de a se îndoi uneori de valoarea de moment a lui Dumitrache și Dobrin. Această fantasmagorie (pentru unii) e și ea o formidabilă probă de consecvență în gîndire.

Angelo Niculescu a știut întotdeauna că fotbaliștii nu sînt îngeri. De aici și acea artă în conducerea celei mai fragile dintre corăbii — corabia fotbalului — supusă dezagregării la primul val puternic.

Angelo a știut întotdeauna că o echipă nu poate fi o sumă de vedete. A amintit deseori un exemplu devenit clasic: „Cu ani în urmă, la o aniversare a dirijorului George Georgescu, toți marii violoniști din București au cîntat în semn de omagiu, în orchestră. Și niciodată orchestra n-a sunat mai rău".

Angelo a știut, mai presus de orice, să nu răspundă valurilor de ironii care l-au însoțit timp de patru ani în majoritatea rubricilor de fotbal. S-a mulțumit doar să spună: „Nu sînt supărat. Dimpotrivă, îmi pare bine că am reușit să scot la lumină atîția și atîția condeieri talentați, pe care îi admir că nu au ratat o ocazie de afirmare ca aceea pe care ți-o oferă sala de disecții a fotbalului".

Acesta a fost și este Angelo Niculescu. Un om care a rezistat întotdeauna tentației de a se lansa în cacialmale, lipsindu-se astfel de entuziasmul și sprijinul sigur al chibiților.